

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **Mgr. P. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 7. 9. 2017, čj. MSP-39/2017-ORA-ROZ/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2019, čj. 1 A 125/2017-33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti ze dne 5. 6. 2017, čj. MSP-6/2017-OINS-SRIS/8, uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 36b odst. 1 písm. c) zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích (dále jen „zákon o insolvenčních správcích“), neboť porušil povinnost uvedenou v § 14 odst. 3 zákona o insolvenčních správcích, tj. nepředložil ministerstvu v období od 1. 8. 2015 do 1. 8. 2016 doklad prokazující splnění podmínky uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, a byla mu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení. Ministr spravedlnosti shora specifikovaným rozhodnutím zamítl rozklad žalobce a rozhodnutí ministerstva potvrdil. Městský soud žalobu proti rozhodnutí ministra spravedlnosti zamítl.

[2] Městský soud konstatoval, že fotografie obálky neprokazuje její odeslání. Žalobce disponuje datovou schránkou, a proto se odeslání dokladu o pojištění žalovanému touto cestou jeví více než příhodné; ostatně takto postupoval při odeslání dokladů o pojištění insolvenčnímu soudu. Vyhotovení fotografie obálky v okamžiku odeslání obecně odpovídá snaze odesílatele

předejít jakýmkoliv pochybnostem o odeslání a tedy i dodání obálky. Pokud měl žalobce takovou obavu, a proto vyhotovil fotografii obálky, potom nepochopitelně a zejména v rozporu s touto obavou zvolil odeslání běžnou obálkou. Zjevný rozpor mezi implicitně tvrzeným důvodem vyhotovení fotografie obálky a zvoleným tvrzeným způsobem odeslání zakládá závěr soudu o nevěrohodnosti data pořízení fotografie i dalších důkazů, které měly prokázat tvrzení o odeslání dokladu o pojištění žalovanému.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ministra spravedlnosti

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[4] Stěžovatel namítl, že se správní orgán i soud bez řádného provedení důkazů a za porušení zásady vyšetřovací přiklonili k verzi, podle které stěžovatel doklad prokazující splnění podmínky uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu žalovanému neodeslal. Úvahy žalovaného i městského soudu jsou založeny pouze na domněnkách a jejich představě skutečného stavu.

[5] Městský soud se podle stěžovatele nevyhnul spekulativnímu uvažování. Stěžovatel citoval odst. 18. napadeného rozsudku (citovaný v odst. [2] tohoto rozsudku) a uvedl, že samotná obálka nemusí prokazovat odeslání, a proto navrhoval provést svědecké výpovědi zaměstnanců; doručení originálu potvrzení o pojistce prostřednictvím datové schránky je zcela nepříhodné a technicky neproveditelné; vnitřní pokyn stěžovatele stanovuje, aby veškeré listovní zásilky, které jsou odesílány a obsahují originály listin, byly vyfoceny, na tom není nic neobvyklého; soud vůbec nespekuloval o tom, že by snad správní orgán mohl sám sankcionovat nedoručení, byť ve skutečnosti doručeno bylo. Přístup soudu je takový, že správní orgán vždy bez dalšího hovoří pravdu, stěžovatel již z principu lže a pravdu nehovoří.

[6] Stěžovatel uvedl, že mu ani tak nejde o samotnou sankci, ale o přístup správního orgánu i soudu, který se stěžovateli zdá v rozporu se základními zásadami správního řízení s přesahem do ústavněprávních principů. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud nařikávaný rozsudek i žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

[7] Ministr spravedlnosti se ve vyjádření ke kasační stížnosti zcela ztotožnil s napadeným rozsudkem a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek městského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] V projednávaném případě je sporné, zda stěžovatel prokázal, že žalovanému předložil doklad prokazující splnění podmínky uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu. Mezi účastníky přitom není sporu o tom, kdo nesl důkazní břemeno stran odeslání a doručení zásilky, neboť stěžovatel nepopírá, že toto důkazní břemeno nesl on a žalovaný nebyl schopen prokázat negativní skutečnost, tj. že mu určitá písemnost nebyla doručena (srov. rozsudky NSS ze dne 26. 9. 2012, čj. 2 Afs 42/2012-30, ze dne 16. 7. 2009, čj. 9 As 31/2009-231, ze dne 26. 7. 2006, čj. 3 Azs 35/2006-104, publ. pod č. 951/2006 Sb. NSS).

[10] Součástí správního spisu je fotografie obálky bez otisku poštovního razítka, na které jsou nalepeny dvě desetikorunové poštovní známky, zásilka je adresovaná žalovanému. Fotografie byla

pokračování

podle zobrazených informací o souboru pořízena 20. 7. 2016. Podle stěžovatele, na rozdíl od městského soudu, tato fotografie prokazuje, že doklad o pojištění žalovanému řádně a včas odeslal.

[11] Nejvyšší správní soud, shodně jako soud městský, vzhledem k okolnostem případu nepovažuje stěžovatelem předloženou fotografii obálky za důkaz prokazující odeslání dokladu o pojištění. Fotografie obálky neproazuje, že ji stěžovatel skutečně v den pořízení fotografie žalovanému odeslal, ani co bylo jejím obsahem. S městským soudem se lze též ztotožnit v úvaze, podle které způsob tvrzeného odeslání, tj. běžnou obálkou, neodpovídá jeho snaze předejít pochybnostem o odeslání podání, která se projevila pořízením fotografie obálky. Měl-li stěžovatel zřízenou datovou schránku, bylo by mnohem „bezpečnější“ odeslat doklad o pojištění právě prostřednictvím jeho datové schránky do datové schránky žalovaného. Rozpor mezi důvodem pořízení fotografie obálky a mezi zvoleným způsobem odeslání dokladu oprávněně vedl městský soud k závěru o nevěrohodnosti data pořízení fotografie obálky.

[12] Proti závěru o tomto rozporu stěžovatel pouze velice stručně namítl, že k doručení originálu potvrzení o pojistce se použití datové schránky jeví nepříhodné a technicky neproveditelné. Nejvyšší správní soud k tomu odkazuje na § 22 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, podle kterého lze dokument v listinné podobě převést do dokumentu obsaženého v datové zprávě, tj. provést konverzi dokumentu; dokument, který provedení konverze vznikl, má stejné právní účinky jako dokument, jehož převedením výstup vznikl. Výčet dokumentů, které konvertovat nelze, obsahuje § 24 posledně zmiňovaného zákona. Stěžovatel netvrdil, z jakého důvodu by potvrzení o pojištění mělo patřit mezi tyto dokumenty. Nehledě k tomu, podle městského soudu, stěžovatel insolvenčnímu soudu doklad o pojištění poslal prostřednictvím datové schránky; toto tvrzení stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybňoval.

[13] K obdobným závěrům již dříve dospěl Nejvyšší správní soud při posuzování situace, kdy stěžovatelka tvrdila, že obsahem zásilky byla dvě podání, byť správní orgán obdržel pouze jedno; stěžovatelka odeslání sporného podání v tehdy souzeném případě prokazovala předložením podacího lístku a odkazem na jí vedenou evidenci odeslané pošty; Nejvyšší správní soud uvedl: „*Pokud stěžovatelka tvrdila, že oproti takto prokázanému skutkovému ději byly obsahem žalovanému doručené zásilky písemnosti dvě a nikoliv pouze jedna, pak by toto své tvrzení musela prokázat (například separátním odesláním předmětného podání a předložením podacího lístku, který by prokazoval odeslání přímo této písemnosti, příp. svědeckou výpovědí, atd), což se jí nepodařilo.*“ (rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2009, čj. 9 As 31/2009-231). V nyní souzeném případě stěžovatel ani věrohodným důkazem nedoložil, že zásilku odeslal, natož co bylo jejím obsahem.

[14] Považovaly-li správní orgány fotografii obálky za nevěrohodný důkazní prostředek, skutečně nemělo smysl prostřednictvím svědeckým výpovědí zaměstnanců stěžovatele, které stěžovatel ani neoznačil jmény, zjišťovat okolnosti údajného odeslání obálky. Závěr městského soudu, že žalovaný v souladu s § 3 a § 52 správního řádu neprovedl navržený výslech svědků – zaměstnanců žalobce, je proto správný. Spekulativními úvahami o tom, že správní orgán může sankcionovat nedoručení, byť ve skutečnosti doručeno bylo, se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť je stěžovatel nikterak nepodložil a závěry městského soudu o rozporuplném postupu při tvrzeném odeslání zásilky žalovanému nevyvrátil.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. prosince 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu